

TES⁺VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXVII. évfolyam 6. szám

2017. június

„ahol az Úr Lelke, ott a szabadság.” (2Kor 3,17)

Korinthusban a Lélekről is sok szó esett, meg a szabadságról is. A Lélek ajándékaiban gazdagnak ismerték magukat, ezért Pál apostol igen széleskörű tanításban részesítette őket (1Kor 12-14. fejezetekben). Mai napig eligazítanak ezek az igék minden kereső és többre vágyó keresztyént a lelki ajándékok tekintetében, beleértve a szeretet uralmát Isten gyülekezetében.

Korinthusban minden szabad volt, híres, sőt hírhedt volt a város a szabadság, szabadosság uralmáról. Ez a gyülekezetben ugyan megszűnt, de minduntalan beleütköztek a régi élet kísértéseibe, az átlagember életfelfogásába: „Azt csinállok, amit akarok.” Ez az egocentrikus magatartás megfelelhethet az egyénnek, de megterheli a közösséget, amelyben él. Ha embertársam rovására élek szabadságommal, őt megrövidítem, a szabadság lényege ellen vétkezem. Ahol a kiváltságosok ülhetek fel a szabadság szekerére, ott százezrek, milliók szabadsága, emberi joga volt sárba tiporva.

Keresztyén szemmel vizsgálva a szabadságot, Jézus Krisztusra és

tanítására kell figyelni. Az ő szabadságát nem vonhatjuk kétségbe, a tökéletes szabadságot élte meg. Adófizetésnél: „Adjatok meg... a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené.” A törvény őreivel szemben: „A szombat lett az emberért,... tehát az Emberfia ura a szombatnak is.” (Mk. 2,27-28.) Nála a szabadság azt jelentette, hogy saját, isteni útját járta, és újragondolta az elődök (törvény, próféták) munkáját. Amit rontott: „Azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.” (1. Ján. 3,8.) (Akkor is, amikor a vallásos, holtta vált tradíciókat bírálta.)

Jézus szabad volt, szabadságban élt, ez a szabadság vitte a keresztre. Abban teljesedett ki függetlensége, hogy önmagától (ima a Getsemáné-kertben: „ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint te.” Mt. 26. 39.), az emberektől (Péter tiltakozása a szenvedés megjelentésekor: Mt. 16, 21-23.) és a büntől („eljön a világ fejedelme, bár felettem nincs hatalma.” Jn. 14, 30.) is szabad volt, és úgy ment a halálba az egész világ üdvösségeért. Nála a

szabadság nem volt ürügy a szolgálattól való menekülésre. Sokkal jobban tisztában volt a fönnálló világ realitásaival (bűn, el-esettség, nyomor...), minthogy szabadságával isteni uralmát láthatóan valósította volna meg a megváltás műve helyett.

A szabadság tehát a jelenlegi világ realitásaihoz való alkalmazkodás, a szolgálatból, munkából részt vállaló magatartás. Szabadnak lenni más javára, ez krisztusi magatartás. Erről szól a bevezető igevers. Az Úrnak lelke segít erre a szabadságra, és erőt ad a gyakorlásához.

Kiss Emil

Pünkösdi láng!

Áradjon szét Isten lelke,
Hulljon reánk a tüzeső,
Jobbítsa meg életünket
És rázza fel gyülekezetünk!

Add Uram, hogy megújuljunk,
Hogy szánjuk oda életünk,
Összes vétkünket letéve,
Mindenben téged kövessünk!

Add, hogy másokért éljünk,
Egymást nagyon szeressük,
Hogy betöltsük küldetésünk:
Sokakat néked megmentsünk!

Lobogjon bennünk lelked tüze,
Késztesen ez égi láng.
Munkánkat jól végezve
Dicsőítsük az ég Urát!

Kiss Frigyes

Egy csepp emberség

(1) Valamikor volt egy ilyen című műsor, hogy a rádióban-e vagy a televízióban, arra már nem emlékszem. Néha csak ennyi kellene és sok félreértés, feszült helyzet, tévedés, felesleges fájdalom, embertelenség egy szempillantás alatt megoldódna. Vagy létre se jönne.

Karácsony másnapja volt, sík jég borította az utakat, nekem pedig friss volt a jogosítványom. De más is autózott. A gyülekezetek pedig vártak, és az autó ott volt a garázsban. Ha otthon maradunk, mindenki megérti, kivéve a saját lelkiismeretünket. Tehát elindultunk.

Első saját autómmal, a kis Fiat Topolínóval iparkodtunk Gyuláról a ránk váró gyülekezetek felé. Mellettem Zoltán, aki akkor még teológus diák volt. Egyszer csak fortisszimóra váltott a kipufogó, ami nagyon meg se lepett. Tudtam, hogy autómát önkéntes szeretetből barkácsolta össze egyik sarkadi atyafi, hiszen jövedelmünkéből csak egy ilyenre futotta. Kicsit hangosabban, de majd csak odaérünk, és ez a lényeg.

Míg egyszer csak el nem kezdett csúszni az árok felé. Mire felocsúdtunk, már benne is voltunk. Barátom alul, én felül, de potyogott ránk a táskája, a sapkája, a kesztyűje is a hátsó ülésről. Kikecmeregtem valahogyan, aztán

ő is. Az autó teteje benyomódott, a motor még járt, hát leállítottam. Az autó az árokban...

- Élsz még?
- Élek.
- Akkor minden rendben, te vissza méggy Gyulára, Sarkadkeresztúrra majd én megyek helyetted.

Igen ám, de hogy jutsz oda? Alig értünk a töprengés közepéig, amikor szemből jött egy mentő. Igaz, hogy szabálytalan, de emberség is van a világon, felvették, és el se késett. A délutáni istentiszteleten egy élménnyel gazdagabban prédikált.

De mi lesz velem, és az autóm-mal? Amely még mindig az árokban orrával a jégbe fúródva. Ekkor jött újból szemközt egy autóbusz óvatosan araszolva. Megállt, kiugrott belőle hat markos ember. Se szó, se beszéd, úgy kiemelték a kis autót az árokból, mintha benne se lett volna. Köszönetet se várva, viasszálltak a buszra és mentek tovább. Egy kis emberség, de nekem ebben a pillanatban nagy segítség volt. Az istentiszteletre, Sarkadkeresztúrra mindenképpen el akartam jutni. Az autót beindítottam, hát bein-

dult. Lépésben oda is értem, sőt haza is.

Bánthattak volna, hogy egyáltalán mért indultam el a jeges úton tapasztalatok nélkül. De ez a csepp emberség azokban is megvolt, akik bánthattak volna.

(2) Dénes úgy ült le a villamoson, hogy folytonosan ugrásra kész volt. Ha egy idős néni vagy bácsi, vagy egy olyan fiatalasszony áll meg mellette, akiről látszik, hogy kisbabát vár, azonnal feláll és átadja a helyét. Erre tanították. De ahogyan ezt ő szokta, az egészen más volt. Valahogy belülről fakad ez az udvariassága a szívéből. Mintha megköszönné, hogy átadhatja a helyét. Rámosolyog arra, aki leül a helyére. Sőt ha kell, még segít is, méghozzá nem tolaakodó módon. Ezért elfogadják tőle. Odaigazítja a mankót vagy a táskát. Aztán úgy tesz, mintha nem történt volna semmi. Mint ahogy nem is történt nagy dolog, csak egy csepp emberség vált valóra.

(3) Jóska bácsi mindig megköszöni, ha átadják neki a helyet. Ha olykor-olykor egy-egy fiatal mellett megáll, aki a villamos

ablakán keresztül éppen az út túloldalán levő kirakatokat figyeli, csendesen áll mellette, és eszébe se jut, hogy le kellene ülni. Hiszen tud ő még állni jól. És semmi sértődés nincs benne. Mért is lenne? Ha aztán valaki mégis feláll és átadja a helyét, meglepődik. De ez igazi meglepődés, semmi mesterkéeltség nincs benne. Az őszinte köszönet a szívéből jön. Ha aztán leszáll, - és aki átadta a helyét még mindig ott van a villamoson – még egyszer megköszöni. Valamikor régen őt is erre tanították. Jól megtanulta, és egész életén át gyakorolta is. Ha valakitől szívességet kap, meg kell köszönnie. Meg is köszöni.

(4) Zsuzsika végigöntötte a kakaót az asztalon úgy, hogy Ferkó ölébe is jutott belőle. Bejött anyja, és kitört a botrány, még fenekes is következne, ha nem kellene úgy sietni.

- Na Ferkó, hogy néz ki a nadrágod? Gyorsan vedd le és hozom a másikat! Majd este számolunk! – Zsuzsi is tudja, Ferkó is, hogy estére minden el lesz felejtve. Mi tudjuk, hogy nem Ferkó a ludas, hanem Zsuzsi. Ferkó ezt nagy hangon, sértődötten el is mondhatná anyának, de hallgat. Van már Zsuzsi rovásán más egyéb is. Mért legyen, egyel több?

(5) Leventének nem kellett volna verset mondania karácsonykor,

mert először is hősie neve ellenére ő egy gyáva nyuszi, és még ráadásul selypít is. De ha zavarba jön, akkor dadog is. Nem is ő akarta, hanem az édesanyja, méghozzá csupa jó szándékból: hadd bátorodjon egy kicsit a gyerek.

Hát bátorodni éppen nem bátorodott, mert csúnyán belesült, ezen nem segített még a papír se. Igaz, hogy ezt csupán aranyos gesztusnak szánta anyja, hiszen mindenki tudta, hogy még olvasni nem tud, hiszen csak óvodás.

Úgy kellett ölben levinni a pódiumról, és utána csak az a „jól van már na!” – megkönnyebbülés maradt neki. De a gyereken nem volt semmiféle megkönnyebbülés, mert ő érzékeny kis lélek volt. Amikor azonban vége lett az istentiszteletnek, és mindenki nyüzsgött, mert volt valami sürgős mondanivalója a másiknak, a gyerekeknek is, a felnőtteknek is, neki pedig nem volt miért gratulálni, hát csak téblábolt még mindig kissé szipogva.

Illetve csak téblábolt volna, mert Kovács bácsi figyelemmel kísértte attól a pillanattól fogva, hogy

anyja szégyenkezve, - nem pedig csillogó szemekkel - vette az ölébe, és ment vissza vele a padba. Kovács bácsi tehát tudta, hogy milyen háborgás lehet a Levente kicsiny szívében. De nemcsak tudta, hanem a gyógyszerét is ismerte. Nyújtotta a kezét, de benne egy aprócska csokoládé is volt. Aztán maga mellé ültette, és mesélni kezdett előbb kicsit szomorkás, majd egyre vidámabb aranyos kis történeteket. Hóról, szánkóról, erdőről, mezőről, nap-sugárról, virágokról.

Hegyí András

ISTEN OLTÓ-KÉSE

Pénzt, egészséget és sikert
Másoknak, Uram, többet adtál,
Nem kezdek érte mégse pert,
És nem mondom, hogy adósom maradtál.

Nem én vagyok az első mostohád;
Bordáim közt próbáid éles kését
Megáldom, s mosolygom az ostobák
Dühödt jaját és hiú mellverését.

Tudom és érzem, hogy szeretsz:
Próbáid oltó-kése bennem

Téged szolgál, mert míg szívembe
metsz,
Új szépséget teremteni sebez engem.

Összeszorítom ajakam, ha nehéz
A kín, mert tudom, tied az én har-
com, És győztes távolokba néz
Könnyekkel szépült, orcád-fényű ar-
com.

Tóth Árpád

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Merjünk élni vele!

Idén januárban részt vettem egy csendes hétvégén, nagyon áldott alkalom volt. Utólag egy másik résztvevővel beszélgetve, kerestem rá a megfelelő szavakat. Azon kaptam magam, hogy már három különböző módon leírtam az alkalom különleges hangulatát, de nehezemre esett kimondani a vegytiszta igazságot: egyértelműen tapasztaltam, éreztem a Szentlélek jelenlétét.

Elgondolkodtam, hogy mi vagy ki az, aki visszatart attól, hogy szabadon beszéljek, gondolkodjak az átéltekről. Baptista gyülekezetekben szocializálódva nem egyszer hallottam (rossz szóhasználatot idézve) karizmatikus mozgalmakról, csoportokról, amelyek ilyenek vagy olyanok, ezt csinálták vagy azt csinálták. Néha a negatív tapasztalatnak még valóságalapja is lehet: szá-

kadások, emberi kapcsolatok sérülése, stb. De meg kell vizsgálnom, és talán mindannyiunknak, hogy gátol-e bennünket előítélet, rossz tapasztalat, törés az Istennel való közvetlen kapcsolat megélésében, kiteljesedésében. Mennyi lehetőség van még a szellemi életünkben, amivel nem élünk csupán azért, mert számunkra még ismeretlen?

Pedig amiről a Biblia ír, az a miénk. Nem embereké, irányzatoké, hanem az Isten gyermekeié. A miénk. Merjünk élni vele!

Borosné Ágota

NYUGDÍJAS KLUB

Kis csoportunk május 11-én ellátogatott a Vácrátóti Arborétumba, ahol a műrommal, patakkal, vízesésekkel, tavakkal, gyönyörű fákkal és a kert növény gyűjteményével csodálhattuk meg a teremtés gazdagságát.

Innen – onnan

A BENSŐ VITA

Egy indián dohányt kért egy fehér embertől. Az belenyúlt a zsebébe, és átnyújtott egy marék dohányt.

Másnap az indián visszament az emberhez, és odaadott neki egy dollárt, a neki ajándékozott dohány között találta. Miért nem tartottad meg? Kérdezte a fehér ember.

Nem nagy összeg, és nem is tudtam róla. Itt, a szívemben - válaszolt az indián - egy jó és egy rossz ember lakik. A jó ezt mondta: add vissza a pénzt! A rossz pedig ezt javasolta: tartsd meg nyugodtan! Így vitatkozott bennem a két ember, még aludni is alig tudtam tőlük.

Hogy véget vessek a vitának, visszahoztam a pénzedet.

Közreadta H.A

ADOK – KAPOK

Egy nap egy gazdag ember adott egy kosár szemetet egy szegény embernek. A szegény ember elmosolyodott, és elment a kosárral, kiürítette, megmosta, és feltöltöt

te szép virágokkal. Vissza-ment a gazdag emberhez, és visszaadta neki. A gazdag ember meglepődött és azt kérdezte:

– Miért adsz nekem szép virágokat, ha én neked szemetet adtam?

A szegény ember így válaszolt:

– Mindenki azt ad, ami a szívében van.

Közreadta H.A

HÁT ILYENEK EZEK A TANÁROK

Egy egyetemista az ebédlőben le szeretett volna ülni egy üres helyre az egyik tanára mellé, de az így szólt rá:

– Egy hatyú, nem lehet barátja egy disznónak!

– Jó, akkor tovább repülsz, válaszolt a diák.

A tanára ezen vérgigéig sértődött, és elhatározta, hogy majd a vizsgán megbuktatja. Amikor eljött végre ez a nap, a lehető legnehezebb kérdéseket tette fel a diáknak. Ő azonban minden kérdésre parádés választ adott. A tanár ezért úgy határozott, feltesz a diáknak egy "mindent, vagy semmit" kérdést:

– Mész az úton, és találsz két zsákot, az egyikben arany, a

másikban pedig ész van. - Melyiket választod? - Az aranyat! - vágta rá a diák. - Én bizony a másikat választanám, az értelemmel teli zsákot, mert az fontosabb, mint az arany, - mondja vigyorogva a tanár. - Hát mindenki azt választja, ami neki hiányzik - vágja rá a diák. A tanár majd' felrobban dühében, és azt írja az indexbe: "szamár." A diák kifele mentében belenéz az indexébe, majd visszafordul, és kinyitva a tanára *elé teszi*:

– *Elnézést, professzor úr, aláírta, de nem írta be a jegyet!*

Közreadta H.A

Gondolatok

– Sok minden történhet a "most" és a "soha" között.

– Minden megpróbáltatás mélyén öröm magvak szunnyadnak, amik váratlanul borulnak virágba. (Palotai Boris)

– Nem a körülményeink, hanem a szívünk milyensége tesz minket boldoggá. (Voltaire)

– A szív viharai után, akárcsak a természetben, újra élednek a virágok, melyeket halottnak gondoltunk. (Lorga Nicolae)

– A szeretet a jóért való küzdelem leghatalmasabb fegyvere. (Gary Chapman)

– Sokszor nagy lehetőségek álcázzák magukat apró feladatnak. (Rick Warren)

– Sose firtasd, ki miben hisz. Azt nézd, hogyan cselekszik. (T.Niven Wilder)

- A szeretet és a barátságjutalma azt illeti meg, aki másokra is figyel.
- Jobban érezni magad nem ugyanaz, mint jobban lenni. (James Rand)
- Mikor gyerek voltam, csodáltam a felnőtteket, most, hogy felnőtt vagyok, csodálom a gyerekeket.
- Az ember a tapasztalatoktól vált idősebbé, nem az eltelt időtől. (J.R.Ward)

A MEGBOCSÁTÁS

1. A megbocsátás néha hosszú folyamat.
2. A megbocsátásnak nem feltétele a vallomás.
3. A megbocsátáshoz nem szükséges, hogy egyformán értelmezzük a múltat.
4. A megbocsátás azt jelenti, hogy lemondunk a bosszúhoz való jogunkról.
5. A megbocsátás nem azonos a felejtéssel.
6. A megbocsátás azt jelenti, hogy nem emlegetjük fel unos - untalan a minket ért igazságtalanságokat.
7. A megbocsátás nem jelenti azt, hogy el kell fogadnunk a másik ember viselkedését.
8. A megbocsátást döntés előzi meg.
9. A megbocsátás nem feltétlenül jelenti azt, hogy megbízunk a másikban.
10. A megbocsátás az újrakezdés előfeltétele.

Gyülekezetünk betegei

Ádány Vince és neje	Ráduly Emil és neje
Dobner Péter	Rumbold Gyula
Hetzke József	Sebők Györgyné
Husza Tiborné	Stubnya Tiborné
Kántor Ida	Szalay Mihályné
Kántor Imréné	Sziksai Lajosné
Kiss Tamara	Tóth Imréné
Puskás Zoltánné	Vida Sándorné

"Meggyógyítom a megtört szívedet, és bekötözöm sebeidet."

(Zsolt 147:3.)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál és Husza Tiborné testvérnőnél megtalálható.

Gyülekezeti programok

június 02. 18:30 Ifjúsági klub
 június 05. Gyülekezeti kirándulás Szentendre Skanzenbe. Indulás 8:00-kor a II. János Pál pápa tér – Erkel színház mellől. Vissza indulás 15:00-kor.
 június 09. 18:30 Ifjúsági klub
 június 13. 18:00 Kórházmisszió
 június 16. 18:30 Ifjúsági klub
 június 17. 15:00 Tb. Olajág istentisztelet
 június 23. 18:30 Ifjúsági klub
 június 30. 18:30 Ifjúsági klub

József Utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

de. 9:30 imaóra,

de.10:00 istentisztelet

du. 17:00 istentisztelet

Szerda este

18:00 bibliaóra

19:00 énekóra

Mindenkit szeretettel várunk!

Minden hónap harmadik vasárnapjának délutánja missziós szolgáltatásokra felszabadítva